

[Energiministeren]

grad sige, hvis man skal anvende den sprogbrug, at det er et spark til dem, der ikke isolerer, for realiteten er økonomisk set, at der er en relativt større fordel ved at have isoleret effektivt, når hele niveauet bliver højere. Det er netop for at fastholde et stærkt incitament til disse energibesparelser, større afgifter har et energipolitisk rigtigt sigte.

Fru Annelise Gotfredsen siger så, at hun er enig i, at hjælp til naturgasprojektet er nødvendig; hun erkender altså dermed, at der er en baggrund, der gør det rigtigt og rimeligt, at der gøres noget. Fru Annelise Gotfredsen siger, samtidig med at hun afviser lovforslaget, at usikkerheden vil fortsætte, men det er i så fald en selvopfyldende profeti. Fru Annelise Gotfredsen og det konservative folkeparti siger, at en vis støtte til projektet er nødvendig. De afviser at medvirke til at rette op på projektet og konstaterer med stor tilfredshed – jeg kan ikke se, hvorfor det skulle være så rart – at usikkerheden vil fortsætte. Men realiteten i det er, at et flertal i Folketinget heldigvis er indstillet på at have hånd i hanke med problemerne og mindske mulighederne for, at usikkerheden fortsætter. Det er netop det, der er kernen i hele operationen, nemlig at vi skaber klarhed hos forbrugerne. Det er det helt afgørende i det.

Hr. Ivar Hansen siger, at den nuværende lov er et tilstrækkeligt grundlag, men det var også i hr. Ivar Hansens formulering kun sikkert for så vidt angår en del af de forskellige problemstillinger, der her er tale om, ikke dem alle. Det illustrerer, at det er sagligt rigtigt at gøre de ting, der gøres.

Så nævner hr. Ivar Hansen, at problemet med balancen mellem D.O.N.G. og de regionale selskaber forstærkes af det uafklarede i D.O.N.G.s hele situation og status osv. Det er jo en parallel til fru Annelise Gotfredsens negative selvopfyldende profeti, idet den uafklarede situation, hr. Ivar Hansen taler om, i høj grad er et produkt af en bevidst politisk bestræbelse. Hvis ikke den politiske bestræbelse udfoldede sig, så ville vi ikke have noget i retning af det, hr. Ivar Hansen kalder en uafklaret situation. Vi har strukturelt og virksomhedsmæssigt nøjagtig samme situation omkring D.O.N.G., som vi havde, da venstre sad i regering sammen med os og var drivkraften for væsentlige dele af det, der

blev vedtaget. Der er ikke noget som helst mere uafklaret i dag i forhold til dengang.

Hr. Maisted siger, at både de radikale og måske også andre nu har erkendt, at projektet vil give underskud. Der er allerede svaret klart på det, men jeg vil gentage: det er for at undgå, at vi, hvis en række yderligere negative faktorer viser sig at blive til virkelighed, står i en dårlig situation. Det er for at sikre projektet robusthed med hensyn til, hvilken del af pengestrømmen der går gennem D.O.N.G., som jo skal bære hele finansieringsmodellen ved de internationale lån-optagelser. Det er for at sikre, at det er holdbart, også selv om en række faktorer, som vi klart har beskrevet i dette forår, skulle vise sig at slå igennem. Det er situationen.

Jeg har kommenteret det dér med bind for øjnene og det med priserne. Der er meget dobbeltmoral i den diskussion om salget til industrien, men det er jo også dobbelt så godt som almindelig moral. Hr. Maisted siger, at det var bedre, hvis industrien kunne stå frit og købe den til enhver tid billigste energi, der er til rådighed. Det er jo lige præcis det, der bliver situationen. D.O.N.G. vil ikke kunne diktere virksomhed A og B at bruge gas.

Hr. Emmert Andersen havde nogle for mig helt nye og også totalt mystiske bemærkninger om investeringerne hos parcelhusejerne, som oven i den løbende pris for naturgassen, som altså nu får et maksimum, et loft, som svarer til oliens omkostning for parcelhusejerne, skulle have investeringer på 9.000 kr. om året. Det er volapyk. Der er tale om en ydelse i forbindelse med omstillingen, som typisk vil ligge på 10.000 kr., højst 15.000 kr. Det er de faktiske tal, vi kan se af det, der foregår i virkeligheden. Og man skal her erindre sig, at disse omstillingsomkostninger jo kommer på det tidspunkt, hvor kunden går over, og det sker, når man i øvrigt skulle gøre noget dyrt og effektivt ved det oliefyr, man ellers skulle have fortsat med, når tanken skulle graves op eller andre ting skulle foretages. Det vil ikke være en merudgift på disse 10.000–15.000 kr., fordi man ellers skulle have afholdt væsentlige omkostninger for at kunne fortsætte med oliefyret. Når der oven i købet er tale om en introduktionsrabat, bliver der ud fra en total betragtning ikke noget spring i udgifterne for folk.